

Συζητούν οι Έλληνες;

Ο Έλληνας γενικώς είναι κακός συζητητής στο σπίτι του, στις **συναναστροφές** του, στη δουλειά του, στις δημόσιες συζητήσεις, στο κοινοβούλιο, παντού. Διότι δεν ξέρει να ακούει με προσοχή κάποιον ομιλητή και **επιστρατεύει** ένα σωρό επιχειρήματα σοφιστικά για να τον **ανατρέψει**. Ο Κ. Σκόνος έγραψε **επιγραμματικά**: «Όπου δύο Ρωμαίοι, ο ένας αυτοσχεδιάζεται σε ρήτορα και ο άλλος αγωνίζεται να τον διακόψει». Τις περισσότερες φορές καταφεύγει σε χειρονομίες και στην υπερύψωση της φωνής για να υπογραμμίσει τις ιδέες του και να πείσει τους συζητητές για γνώμες που δεν έχουν κανένα λογικό έρεισμα. Αλλά με χειρονομίες και φονασκίες ο ανόητος λόγος δεν αναβαθμίζεται, υποβαθμίζεται. Τελικά ένας τέτοιος διάλογος καταλήγει σε **διαπληκτισμούς** - και όχι μόνο φραστικούς. Ο Εμ. Ροϊδης έγραφε: «Μεταξύ δύο Ρωμαίων διαφωνούντων διά το αν ο ήλιος προβάλλει εξ ανατολών ή εκ δυσμών, δίκαιον έχει ο σπλοφορών!»

Μια ακόμα κακιά συνήθεια των Νεοελλήνων είναι η τέλεια **έλλειψη** διαλόγου ανάμεσα σε νέους και ηλικιωμένους και αυτό φυσικά **αποβαίνει** σε βάρος των νέων. Στο διάλογο δεν πρέπει να στέκονται εμπόδιο οι ηλικίες, το χάσμα των γενεών, τα πολιτικά φρονήματα, οι θρησκευτικές πεποιθήσεις. Στο σωστό διάλογο ένα πράγμα πρωτεύει: η **συλλογική** αναζήτηση της αλήθειας. Τίποτα άλλο. Ο R. Rollan το είχε επισημάνει: «Όταν συζητάμε δεν υπάρχει ανώτερος και κατώτερος, ούτε τίτλοι, ούτε ηλικία, ούτε όνομα. Τίποτα δε λογαριάζεται παρά μονάχα η αλήθεια. Και μπροστά σ' αυτή είναι όλοι ίσοι». Και ο Fr. Bacon παρατήρησε: «Γίνεται κανείς σοφότερος από διάλογο μιας ώρας παρά από σκέψη μιας ημέρας».

Φαίνεται όμως ότι η **πολιτισμένη** συνομιλία, ο διάλογος με βάση την αμοιβαία **εμπιστοσύνη** δεν είναι γενικά κάτι το εύκολο, όχι μόνο για τους Έλληνες, αλλά και για όλους τους λαούς. Χρειάστηκαν τόσα πολλά χρόνια για να γίνει η κραυγή των ανθρώπων ομιλία και φαίνεται πως δεν φτάνει μια ολόκληρη ζωή για να γίνει η ομιλία αυτή συνομιλία...

I. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ε Ι Σ

A. Να γραφεί η περίληψη του κειμένου σε 80 – 100 λέξεις.

Μονάδες 25

B.1. α. Ποια είναι τα δομικά στοιχεία (θεματική περίοδος, λεπτομέρειες - σχόλια, κατακλείδα) της πρώτης παραγράφου;

Μονάδες 5

β. Ποιος είναι ο τρόπος ανάπτυξης της πρώτης παραγράφου;

Μονάδες 5

B.2. Να επισημάνεις από το κείμενο τα «εξωγλωσσικά στοιχεία» που χρησιμοποιεί ο Νεοέλληνας όταν συζητά.

Μονάδες 5

B.3. α. Συναναστροφές, επιστρατεύει, έλλειψη, αποβαίνει, διαπληκτισμούς. Να γραφούν τα συνώνυμα των λέξεων

Μονάδες 10

β. Ανατρέψει, επιγραμματικά, συλλογική, πολιτισμένη, εμπιστοσύνη. Να γραφούν τα αντώνυμα των λέξεων.

Μονάδες 10

Γ. Η τάξη σου διοργανώνει μία συζήτηση με θέμα «Διάλογος και Νεοέλληνες». Εσύ στα πλαίσια αυτής της συζήτησης παίρνεις το λόγο και παρουσιάζεις τη σημασία του διαλόγου αλλά και τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται ώστε να είναι ο διάλογος εποικοδομητικός. (500 λέξεις περίπου)

Μονάδες 40

Καλή Επιτυχία!